

S Z E M L E

Nagy Gáspár

VISSZAVONULÓ SOROK VÁR-ÁRNYJÁTÉKOK IDEJÉN

Mint valami elfoglalt várból
a győzők kegyelméből
most éppen még
az utolsó utáni percek lejárta előtt
átdöndülök azon a hídon
amit persze ha van annyi erőm
s főleg időm bizony ügyesen
föl kellett volna robbantanom

egyszerűen nem értem...
nézek vissza a várra
kikkel védelmeztem azt
és kikkel is voltam oda
holmi védelmezőnek bezárva

nem vettem észre
hogy azok csak zsoldosok
bár évtizedekig baráti köpönyegben
dús pénzért koncertt verekedtek
és egy zászló alatt meneteltem
velük s fújtam az egyetlen nótát
oltalmazója én nem lehettem
kincsnek dézsmának egyebeknek
aki közelébe került az jól járt

mit beszélek én hálátlan... mondják
néha nekem is löktek néhány dénárt

az árulás ragálya végül biztosan
és nagy fölénnyel győzött
mondhatni mint a természet
átette magát a vastag falakon
tudták ezt maguk a győzők
akik ott termettek szépen
egy ködös hajnalon...
nem csodálkoztak semmin
hiszen a kapu is nyitva volt

valahogy futni hagytak mégis
persze előtte kivágták a nyelvem
remélték amit láttam
vagy csak sejdítettem
már úgysem mondhatom el...

többnyire így is történt
igazuk lett...
bár leírtam mindent
akik keresnek ne keressék
gondosan bőrömbe zártam
barátaim ti sem találtok
holnaptól köddé váltam...

(Magyar Napló, 2006/4.)

NAGY GÁSPÁR 1949-BEN SZÜLETETT BÉRBALTAVÁRON. VERSET ÉS PRÓZÁT IS ÍR,
MŰFORDÍTÁSSAL FOGLALKOZIK. JÓZSEF ATTILA- ÉS KOSSUTH-DÍJAS.